

Střípky: Slovo v pravý čas

Slovo v pravý čas

“ ... Vy jste sůl země... „

Jednou mne napadlo, jestli může dojít i k přesolení tohoto Slova. Vemte si kuchařku, kolikrát se i té stane, že přesolí polévku. A jak je z toho nešťastná. Může dojít i k „přesolení“ tohoto verše?

Je to už velice dávno, kdy jsem jela na školní výlet. Moc jsem se těšila a říkala jsem si, tak tam já budu evangelizovat. Na pomoc jsem si vzala jednu malou knížečku, jmenuje se *„Jak poznat Boha osobně“*. Je velice dobrá. A jela jsem.

Jeden den mi však nevyšla jedna věc a dost mě to mrzelo. Tak jsem si řekla. - *Já musím říct teď hned o Ježíši, jinak se z toho nedostanu*. Tak jsem“ popadla“ jednu holku a začala jí vyprávět o Ježíši. Jenže jsem jí to vysvětlovala podle té knížečky. A vyprávěla jsem to asi tím způsobem, jako když ukazujete malému dítěti obrázky a řeknete - *Tak tohle je pejsek, tady má očička, ouška, čumáček, tlapičky a kde má ocásek ? Tady, vid? ...*

Tak jsem vyprávěla a vyprávěla. Na konci knížečky byla výzva k přijetí Ježíše osobně. Už jsem se těšila, co mi odpoví. Ale najednou se ozvala taková vyhýbavá odpověď: - *Viš, Petro, mně to připadne, že je to všechno pohádka. Nezlob se!*

Tenkrát to byla pro mě rána pod pás. Až když jsem byla starší, tak jsem pochopila, že bez Ducha svatého to vlastně nejde. Pak mi nepomůže ani sebelíp napsaná knížečka. U mne byl problém v tom, že jsem se soustředila na knížečku a ne na Boha. Vždyť kdo jiný mi může dát slovo v pravý čas, než On sám.

Petra Křivánková

1997